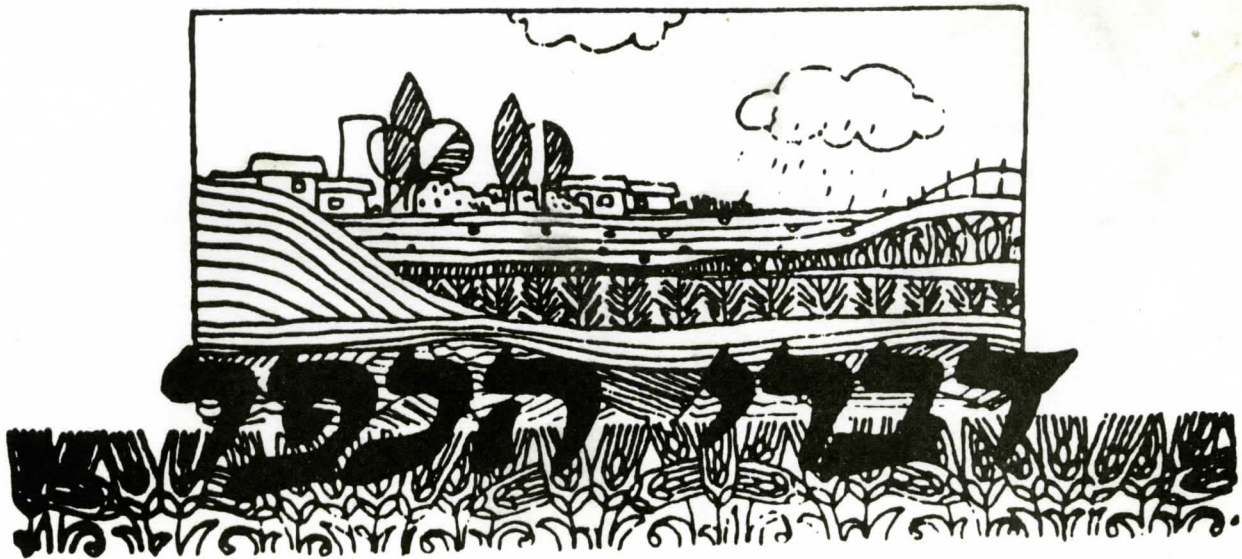

בררכים הבאים ל:

LES HURTELOUPS DE LOISY

מקהלת

פרטים בנוגע לקונצרט
ביום ג' - בלוח המודעות.

ימי הולדת

23.8 אריאלה הדר
דין ירון (נכד לרותי מרכס)
יובל דדוש

24.8 ערן פרימוסט
אייל גולן
הדסה ניימרק (נכדה)

25.8 טל ברק (נכדה לבית י. מנדג')

26.8 אלעד פרחי (נכד לבית ווטרמן)

ימי נישואין

23.8 תמר ומיקי הרמן

26.8 אביבה ואריק לינטון

27.8 אלזה ואדם בן-חנור
ליאוני ורמי גולן

28.8 אילת ואבנר מנדג' גורסקי

27.8 בלנש לוי

ינון אגם

ארי טלברג

ניר קולקר (נכדה לאריאלה ה.).

29.8 רינה לופוב

קרן ג'קסון

ב ר כ ו ת ח מ ו ת
לאורה וריק
שנישאו בלוס אנג'לס
הרבה נחת - ל-עליס ולמשפחה

מה נשמע?

לא ערכתי מחקר סטיסטי, אך מן התגובות החיוביות שקלטו אוזני אפשר להסיק, שרוב הציבור שלנו מרוצה מאד מחשבון החשמל הראשון. כתוצאה מכך, כמובן, הופיע זיכוי כל שהוא בתקציב חודש יולי, דבר שמיד התבטא אצלי... בשימוש יותר ריאלי במזגן, מעניין לדעת מה בדיוק היה החסכון לקופת הקבוץ??

אז לא אכתוב על החוס הנורא. אשתדל להשאר עם הדברים היפים יותר בשבוע זה, של אוטו-טו-טו סוף החופש הגדול.

בכל פילות קטנות במשק צצות גינות ושטחי נוי חדשים, במיוחד סביב מוסדות כמו חדר האוכל, האולם, בית התחביב, רחבת החנייה וכו'. ההימור בשתילת דשא "האינסטנט" השתלם יפה והירק שוב שולט בכל. תודה לכם, אנשי הנוי וכך ירבו!

עוד קייטנה סיימה את שהותה בימים אלה. היתה זאת חברת הנעורים הקטנה (רק 11 ילדים) של קבוץ גליל ים. גם זה תמורת תשלום. איך שהזמנים השתנו.

משפחות המאירי קבלו בשמחה את הביקור השנתי של אורלי ואליסון. כל מי שראה את אורלי מחבקת את גאי בכזאת אהבה, הרגיש כמה חשוב הבקור.

שבט איסטון חגג וחגג! צילום משפחתי מאוכלס כזה עוד לא ראינו כאן. חתונה בלונדינית לחלוטין, חופה באמפי לשם שינוי, אוכל טוב, וגם כיתת עופרית לא אכזבה והעבירה טכס חנינני.

וזה מביא אותי הישר לט"ו באב בליל שבת האחרון, הרבה לובן לא ראיתי בקהל אבל שמלות הכלה, שהדגימו יעלות החן שלנו הדגישו את מהות הארוע. ערב קיצי, קליל ונעים ליד הבריכה.

ובכל זאת, בלי צרות כנראה זה לא הולך. בוריס ולריה ובתם משה (שהיו אצלנו מעל שנה במסגרת בית ראשון במולדת וכעת גרים בחצור) נפצעו בתאונת דרכים. משה סובלת משבר פתוח ברגל ומחכה לניתוח בבי"ח בנהריה. איחולנו להחלמה מהירה.

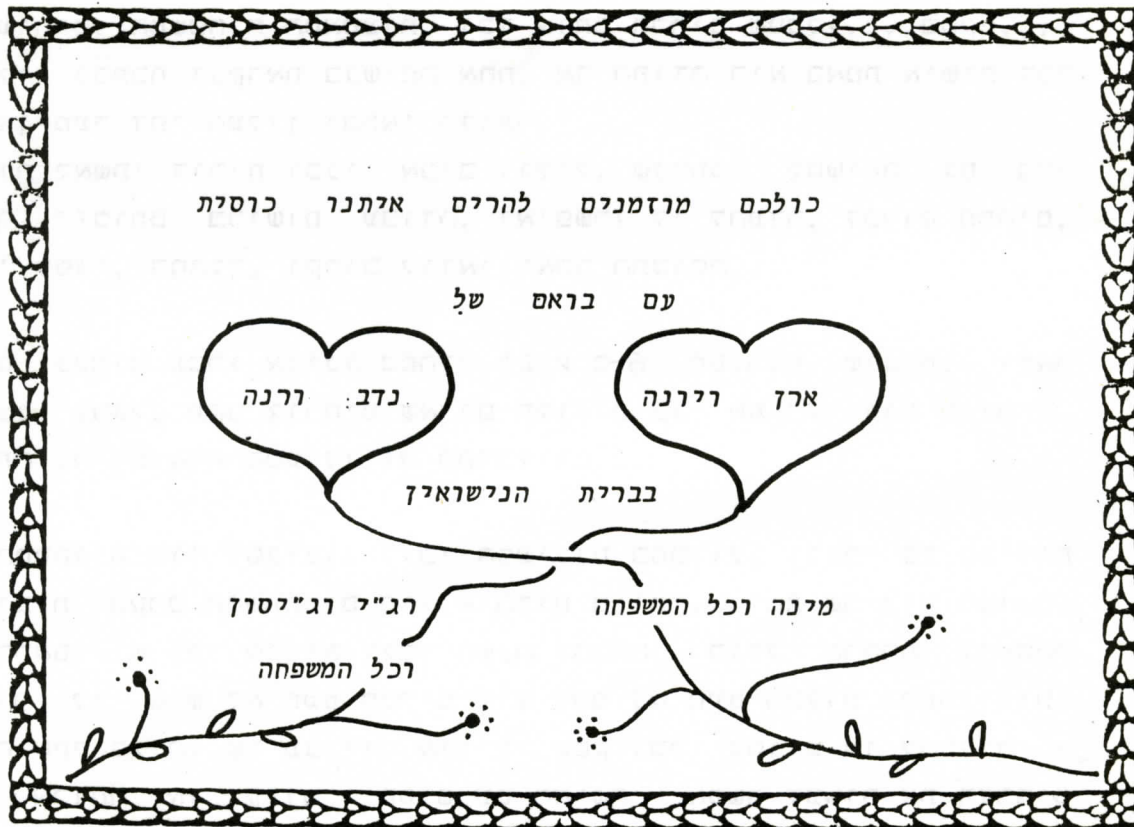
אנו המומים מהרעלת שלושת הכלבים ה"וותיקים", ומשתתפים בעגמת הנפש של המשפחות. איך לי פרטים כל שהם להוסיף לסיפור העצוב.

משחקים אסורים: ילדי ביה"ס היסודי נהנו משבוע מגוון של פעילויות ב"מחנך" כאן במשק. באחד הערבים, כשישבו מסביב למדורה, נזרק רימון-עשן לתוך האש,

ובמומה נשפו מספר ילדים את העשן ונזקקו לטיפול רפואי!
שרק נעבור את החופש בשלום.

משלחת ראשונה של 4 נציגים ממקהלת Les Hurlteloups הצרפתית הגיעו אלינו,
כאורחים של חברי המקהלה שלנו, שהתארחו אצלם. יתר המקהלה יבואו רק בסוף השבוע
ויתפזרו בקבוצים אחרים בגליל העליון. שלמה ומיקי נוי סיפרו שבילו איתם, טיילו
איתם ובכלל - נהנים זה עם זה, גם בלי שפה משותפת. המקהלה כולה תתן שני קונצרטים,
אחד בקרית שמונה והשני באולם שלנו ביום ב' הבא. אל תחמיצו.

שבת שלום
אלזה.

ביום ו' 21.8.92 בשעה 9⁰⁰

ליד הבריכה

מצד שלישי, באחת הארוחות בח"א כשדיברנו על הקייטנות, אמרתי משהו כמו "זה לא מה שיוציא אותנו מהבוקר" ואז השתיק אותי בחור שעובד אצלנו כשכיר, ואמר: "אסור לך לדבר ולחשוב ככה, אם כל אחד יחשוב שמה שהוא עושה יציל את המשק, הכל יהיה אחרת" שתקתי, אולי הוא צודק, אבל הוא הרי רק שכיר, אז מה הוא כבר מבין...

עבורי באופן אישי זאת היתה התנסות מעניינת שנתנה לי הזדמנות טובה להכיר את החברים השונים כבודדים, ואת המערכת הכללית מסביב. זוית השטח שונה מהזוית התיאורטית של טפסל הלימודים. אשמח לקבל הערות והארות, לגבי העבר ולגבי העתיד.

אבי

נ.ב. הכתבה נכתבה לפני שבוע. עקב בעיות עריכה היא מתפרטמת רק השבוע.

הבהרת ביניים

שלושה כלבים מתו כאן תוך 24 שעות.

נפוצו שמועות וסיפורים שונים לגבי גורמי המוות (כנראה מרעל) ואלה העובדות וההשגות, שהתבררו בינתיים, מוסר טומי עמית:

„בעקבות מכת הצרעות, נטמן רעל בקופסאות סגורות, מותאמות להשמדת צרעות,

בהשגחת התברואן האזורי. הרעל נטמן לפני שבוע והקופסאות סולקו אחרי

יומיים - לפני שמתו כלבים. רעל זה פועל במהירות רבה, ולכן אני לא רואה

שום אפשרות של קשר בין גסיסת הכלבים והרעל שפוזר על ידי 4.

יש להוסיף שסוג הרעל נקבע (בינתיים) על ידי הוטרינארית, על-פי תאור

צורת הגסיסה בלבד.

הכלבים נשלחו לבדיקה מעבדתית ואז ייקבע בבירור סוג הרעל שגרם למותם.

תמורה בעד תרומה

ה"זיג-בוקס" - כוך התחפושות של כפר הנשיא, עבר כבר הרבה תלאות ומקומות איחסון. והנה נמצא לו מקום נחלה ומנוחה סוף סוף. הוא הגיע לאן שהוא שייך: מתחת לאולם ההופעות, קרוב לבימה.

הזיג-בוקס הוא לא יותר מקום של תחפושות לפורים בלבד. בכל חתונה, חג, ומסיבה על הבמה באולם נכנסים חברים וילדים לחפש אביזר תואם להופעתם. לקחו לידיהן פס פינק והלין את הבגדים ושאר האביזרים וסידרו את המקום להפליא, על מדפים וקולבים, ובקופסאות לפי נושאים, פרטי לבוש, וכו'. ומי שצריך, נכנס למקום בליווי אחת מהן, והן אדיבות ועוזרות לו למצוא את מבוקשו.

והנה נכנסתי יום אחד לפני מספר שבועות למקום, ונדהמתי ממראה עיני. פשוט ערימה אחת של רהיטים ובגדים וקופסאות. משהו לקח על עצמו משימה, וצופף וכיווץ וערס את כל חדר ה"זיג-בוקס" לפינה אחת, כדי שיהיה מקום - אני לא יודעת למה. לא יכולתי להיכנס אפילו כדי למצוא מה שרציתי למצוא.

ניגשתי לפס והלין ומצאתי שתי נשים פגועות מאוד, על שעמלן לא זוכה להערכה, להיפך, לחוסר הערכה ואף זלזול.

לאחר ימים מספר קראתי מודעה ב"לוח המודעות האלקטרוני" -

"פס והלין מסיימות את תפקידן בזיג-בוקס. מחפשים מחליף"

עכשיו - אם צוות הוידאו אחראי לבלגן ולפלישה לרשות אחרים, הייתי מציעה

שיתנצלו בפני הבנות. אם זהו משהו אחר, אז...

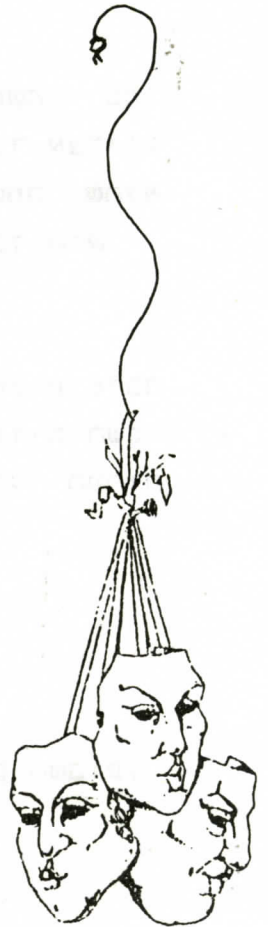
אני מסכימה איתן, כשהן לוקחות את נושא הזלזול באופן אישי, כי אם היה משהו

אחר אחראי לזיג בוקס לא בטוח שכך קורים היו הדברים.

כדאי מאוד לנסות לא לפגוע באנשים שמנסים לתרום, ועוד בזמנם החופשי, כשרק

הסיפוק הוא התמורה לתרומה שלהם.

שושנה ש.

כ"ט באב תשמ"ד (1984) סטיב בן-יוסף

נר זכרון

שוב שויון

**בעידן-זיוון עשו צעד נוסף:
בראשון לאוקטובר יסתיים
בקיבוץ עידן השויון
הפורמאלי והחברים יקבלו
תקציב דיפרנציאלי, לפי
הבנסת המפרנסים במשפחה**

יענקלה רזנברג הגיע לעידן-זיוון לפני 17 שנים עם גרעין נח"ל והיה המזכיר האחרון ביישוב. לפני חמש שנים התפטר לאחר שהצעות השינוי שהביא, ואשר לדבריו דומות לאלו שהתקבלו עכשיו, לא זכו לתמיכת הציבור. היום הוא חבר בוועד המוניציפאלי, הבודק כמה מיסים יצטרך כל חבר לשלם לקהילה.

מה השינוי העיקרי שהחלטתם עליה? נחיה ברמה האישית לפי מה שנרווחת. ענפי המשק דורגו ולפי זה נקבע התקציב הדיפרנציאלי לחבר. לאף אחד לא איכפת כמה ילדים מפרנסת כל משפחה, זו הבעייה שלהם. כל אחד יכלכל את צעדיו בהתאם ליכולתו. אני, למשל, רווק, מורה לבית-ספר ומתמטיקה בקצרין ואקבל את הנסו שלי. מזה אשלם הוצאות מוניציפאליות לקיבוץ.

תפקידי כחבר הוועד המוניציפאלי לבדוק כמה צריך לשלם לחינוך, לאנרגיה, לבריאות, לקרן לעזרה הדדית ועוד סעיפים שיוחלט עליהם כמרכיבים בהוצאות החוקת הקהילה. כל הצריכה תמומן על-ידי החברים. הבנסות המשק יקדשו לפיתוח. חבר יוכל לעבוד חצי יום, לפי רצונו, ולקבל שכר בהתאם. מצד שני, אנחנו חברה עובדת ולכל אחד יהיה מקום פרנסה. לא נסכים שמישהו יישב בביתו ויחיה מרווחיו בבורסה. הרעיון הוא שכל אחד ייכנס פחות לאחוריו של השני. מי שירצה ללמוד או לנסוע לחו"ל יצטרך לתכנן לפי יכולתו.

הוועד המוניציפאלי ידאג לשרת את התושבים כמו בכל רשות עירונית. אם נחליט שרק מי שרוצה ישתתף בהוצאות בריכת השחייה, למשל, ייתכן שהמשמעות תהיה שניאלץ לסגור אותה. יש לנו זמן עד הקיץ הבא. אותו דבר לגבי "הבית של פיסטוק" - מרכז פעילויות לילדים שחוזרים מבית הספר. אם רק הורגים ישלמו, ייתכן שלא יהיה די כסף

עידן-זיוון. חברי ישלם מיסים לקהילה

וניאלץ לסגור. אנחנו מעוניינים לשמור על כמה מרכיבים בקהילה שיאפשרו לנו איכות חיים טובה יותר.

ההחלטות הנקבלו באופן דמוקרטי? ההחלטה על בדיקת התקציב הדיפרנציאלי התקבלה בקלפי ברוב של שני שלישים. את ההצעה לחלוקת התקציב אישרו ברוב רגיל וכך גם את הקמת הוועד המוניציפאלי.

החברים שבעי רצון?

כולם יודעים שלא הולכים ללקק רבש. מרובר בשינוי משמעותי באמת ולא בקוסמטיקה, כפי שהיה עד עכשיו. האחריות באמת תעבור לחבר. יש בעייה אחת וקשה: בגלל חוסר הוודאות יש אי-ביטחון. בדיונים שנערכו היה ברור שאין כוונה להוניה אף אחד, ואם תהיה בעייה עם חבר מסוים לא נזרוק אותו לכלבים, על אף שההחלטה אומרת שאנחנו לא אחראים למצוא מקום עבודה למי שאינם מוצאים את מקומם. יש קבוצה גדולה שמאוד מרוצה והיא הרוב. ישנו מיעוט שחושש מאוד וכל צעד מעורר הרבה שאלות. באווירה כזו צריך לשקול כל מלה. לאף אחד לא ברור איך תיראה השורה התחתונה. לעניות דעתי לא היה

מנוס מהשינוי הזה. הגענו היום למצב שהוא פרי ההזנחה של הטיפול בשינוי. כשהצעתי לפני חמש שנים שינוי, היה רוב למתנגדים. החברים עברו כאן מהפך בצורת החשיבה. הכל קרה מאוחר מדי. כל התנועה נמצאת בפיגור בקטע הזה.

כרוק אולי יותר קל לך לתמוך בשינוי?

מדוע אני צריך לפרנס ילדים של אחרים שלא עובדים? העתיד שלי לא בטוח יותר מזה של חברי הנשואים. ייתכן שלא ארצה להמשיך לעבוד בחינוך, שם

כידוע לך המשכורות נמוכות, אבל לא מטעמי שכר. ספק אם כביולוג עם תואר ראשון אקבל במקום אחר משכורת גבוהה יותר.

מתי תספיקו להיות קיבוצי? ברגע שנחליט על כך. ההגדרות לא משנות דבר.

תפרשו מהתק"ם? אני לא חושב שצריך לפרוש. אני מקווה שהתק"ם תלמד מאיתנו, למרות שהיום אנחנו הילד הרע של התנועה.

נ'ד' פלג

הכתבה הזו הופיעה בגליון
האחרון של "קבוץ".

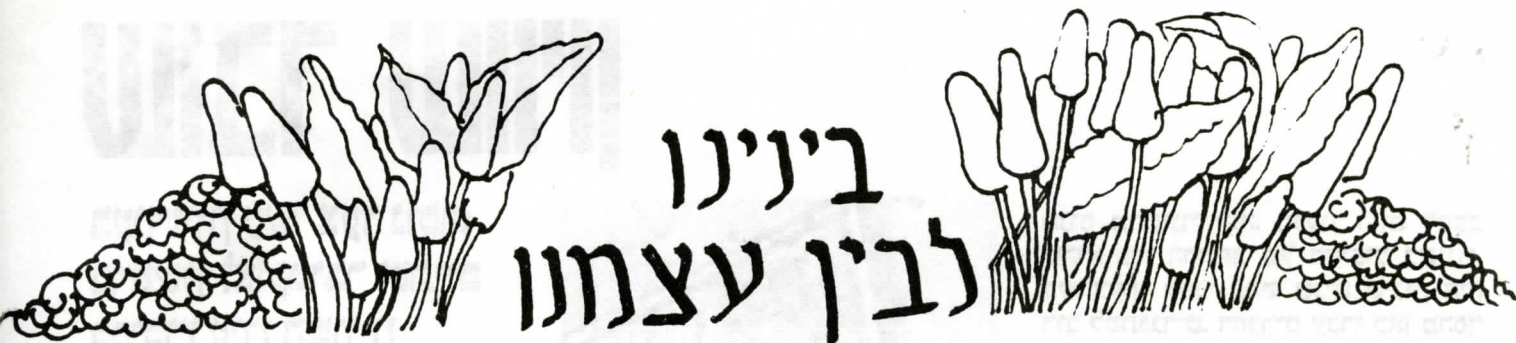
בדרך כלל אין אנו נוהגים
להעביר ל"דבר" חומר שמופיע
בעיתונות התנועה והעומד לרשות
כל מי שמעוניין, אבל הפעם
חרגנו ממנהגנו:

א. כי הרבה חברים נמצאים
בחופש, ואולי "פספסו"
גליון זה.

ב. די הרבה חברים שרציתי את
חוות דעתם על הנאמר, הודו
ש"לא הספיקו" (החום, החום)

לנוחיות מרכיבי המשקפים

הגדלתי את האותיות.....

יום של קטננות

* ישיבת המועצה הכלכלית

- סעיף ראשון: אישור בדו"ח הקודם...

- יש לי שאילתא?

- שאילתא או שאלה?

- מה ההבדל?

- על שאילתא חייב זה שהשאילתא מופנת אליו לענות. על שאלה עונה המזכיר כמנהגו

בקודש. נו מה את רוצה לשאול?

- מה היה בדו"ח הקודם?

- מה שאשרנו בדו"ח לפני זה.

- ומה היה בדו"ח לפני זה?

- מה שאשרנו. שמעי איך צורך להיות נודניקית.

- אבל...

- (כולם) תשתקי כבר!

- הסעיף השני הוא שאילתא. מי השואל?

- אני.

- מה שוב את? מתקבל הרושם שנשתלת כאן ע"י "בינינו". מה את רוצה לדעת?

- כמה ימי עבודה משקיעים בקאטארפט, ב"ויליג"...?

- מצטער החומר חסרי.

- אז מה אני עושה כאן?

- מנדנדת!

* אורי אנג"י כמה עלוב ומסכן היתה הסיומת של מה שכתבת לפני שבוע. אינך מסכים

עם אורי שובל ואתה מונה סיבות כאלו וכאלו מדוע חדר האוכל נחוץ לחברה, לבנים

המשרתים בצה"ל... ולבסוף אתה מרים ידיים ואומר שנמאס לך מן החברים הנודניקים

האלה שלוקחים כמויות מזון. יש אומרים (הפתיחה הרגילה של רכלנאי מקצועי)

שאלה שלוקחים בהגזמה ידועים בצבור. אפשר לפנות אליהם בצורה ידידותית כמו שפנית

לאורי שובל ולומר להם: חבר'ה, אל תגזימו. אם לא תפסיקו נבקש מ"בינינו" לפרסם

שמות". הם יפסיקו. אנג"י חביבי, טור זה הציע שטבחינו ילבשו בגדים הולמים את

המקצוע. הגיע הזמן שכולנו נתחיל להיות בסדר לפני שהקבלן יגיע.

* מבקר פנים/מבקר פנים מבחוח שהוא חבר קבוע/מבקר פנים מבחוח שאינו חבר קבוע..!

בדו"ח המזכירות המצוי אינו מכסה את הרצוי. לא די לכתוב שהאפשרות הקיימת הן:

דוד קולט, אריק ארנברג או מבקר פנים מבחוח שהוא או חבר קבוע או מבקר מקצועי.

ממרחקים

18.6.92. סן פדרו פינולה, חלפה, גואטמלה.

חג שמח לכולם.

איזה חג? כל החגים - פסח, יום העצמאות, ל"ג בעומר ושבעות. (הערת העורכת: המכתב הגיע לידינו רק השבוע!) כשביקרתי במשק לפני כמה חודשים, המון אנשים שאלו אותי מה אני עושה עם עצמי - היו שידעו מה זה Peace Corps והיו ששאלו אם אני מצטרפת לצבא השלום - אז הנה הזדמנות להסביר ולהזמין כל מי שיוצא לשנת חפפ (צעיר או רתיק) ורוצה לבקר בצד הזה של העולם.

ה-Peace Corps (גוף השלום) הוא גוף אמריקאי ששולח מתנדבים בעלי-מקצוע (מה, לגדול בקיבוץ זה לא מקצוע?) לעבוד במדינות העולם השלישי בפיתוח. לכאורה, כולנו כאן מאו-תה הסיבה, ולכולנו מכנה משותף - הרצון לעזור ולחיות חיים במחיצת כפריים מתרבות אחרת, אבל בעצם, כל אחד מאיתנו פה מסיבות מאוד אישיות. קשה לי להסביר למה אני פה. התשובה ארוכה ומורכבת.

התוכנית שאני שייכת אליה נקראת Livestock development כלומר, תחום העבודה שלי הוא בע"ח - תוכניות חיסונים, עבודה וטרנרית, תזונה נכונה, שיבוח הגזע ועליה בייצור. העבודה כוללת חינוך והסברה לחקלאים (שרובם לא יודעים קרוא וכתוב) ועבודה משותפת. - להסביר את החשיבות של תוכנית חיסונים מסודרת ובמקביל לארגן ימי חיסונים ולחסן; להסביר חשיבות של תזונה נכונה (או תזונה בכלל) ובמקביל לזרוע חלקות מרעה בצמחים עשירים בפרוטאין וויטמינים; לבנות איתם אסמים לשימור התירס והסורגום לתקופות היובש כשאין ירק; להסביר את חשיבות המים כחלק מהתזונה של בע"ח ולבנות איתם משאבות להביא את מי הנהר אל הבית ו/או לאסוף את מי הגשם וכו' וכו'. העבודה קשה ומתסכלת, כיוון שאני, בחורה בת 24, אמורה לשכנע חקלאי שיכול להיות אבא או סבא שלי, שהעבודה שהוא עשה במשך כל שנות חייו יכולה להיות הרבה יותר יעילה - ושם, לדוגמא, הוא יתחיל להאכיל נכון, או להאכיל בכלל, את הפרה שלו, היא תלד כל שנה ולא כל 3 - 4 שנים. בהרבה מקרים העבודה שלנו פה היא כמו מלחמה בטחנות רוח.

דוגמא קלסית - מתנדב שהיה פה בפינולה, הכפר שאני גרה בו, עבד עם קבוצת חקלאים. הם גידרו 4 חלקות שדה וזרעו מרעה, שהיה מורכב מכמה סוגי צמחים, שהיו מחזיקים מעמד יפה למשך כ-10 שנים. זרעו לפני תקופת הגשמים. הגשמים הגיעו והזרעים נבטו. שמחה וששון - עוד פרויקט שהצליח. אבל אז הגיעה תקופת היובש, ופינולה יושבת ב"מדבר" של גואטמלה ובעונת היובש פינולה הופכת מירוק בהיר לצהוב צחיח. פרט קטן וחשוב שהמתנדב הנ"ל לא ידע: - שבפינולה קיים חוק לא כתוב, שבעונת היובש כולם משחררים את הפרות והחזירים ופותחים את הגדרות לחלקות שלהם - אחרת בעלי החיים ירעבו. החקלאים שעבדו עם המתנדב כמובן כיבדו את המוסכמה המקומית ופתחו את הגדרות סביב לחלקות..... ביום אחד נרמסו ונאכלו כל השתילים הרכים - עבודה של חודשים ירדה לטמיון ביום אחד!

יש גם הצד הלא רשמי של העבודה שלנו - לחיות עם המקומיים בתנאי המחיה שלהם: לחוות את התרבות שלהם ולנסות לשתף אותם בתרבות שלנו - לפתוח להם את העיניים, אבל בהחלט לפתוח את העיניים שלנו.

בסה"כ כל אחד מאיתנו עובד די עצמאית - כל תוכנית מופעלת תחת או במקביל למשרד הממשלתי המתאים (אני עובדת תחת משרד החקלאות), אבל העבודה עצמה תלויה בכמה אני רוצה לעבוד ומתי. יש בגואטמלה כ-200 מתנדבים בגילאים שונים - 22 - 82 בתוכניות שונות.

בסופו של דבר - אני גרה בכפר שנקרא סן פדרו פינולה, בדרום מזרח גואטמלה, כ-5 שעות מהבירה. אוכלוסייה של כ-2,000 איש, כשכל האיזור (שייך לפינולה) מונה כ-25-30,000 איש. יש לי חשמל ומים (רוב שעות היום).

מקווה שעניתי לאלה שגילו סקרנות ושאלו, ולאלה שגילו סקרנות ולא שאלו. אני מאוד אשמח לארח כל אחד שמגיע לטייל במרכז או דרום אמריקה. הבית שלי פתוח לכולכם - אפשרות לראות את הצד הפחות תיירותי של גואטמלה, שלדעתי הוא הצד היפה ביותר.

בתקווה להתראות, ג'וני הירס

San Pedro Pinula' Jalapa,
Guatemala
Central America

בינינו - המשך

יש צורך לספק מידע נוסף. כל מבקר מבחוץ יעלה לקבוצה הרבה כסף. מבקר מקצועי יעלה עוד יותר כסף מחבר קבוצה אחר, אבל הבעיה היא שיש מעט חברי קבוצה שלמדו את המקצוע של ביקורת. למעשה החלטה ללכת למבקר מבחוץ פרושה לדחות את הבצוע עד... מי יודע מתי, כי אין כסף למותרות כאלו. ככה אפשר לקבור את הנושא.

* פני המקום שהוא ביתנו הולך ומשתפר. הציניקנים שבתוכנו אומרים שאילו היו מקצים עוד כמה ידיים עובדות לצוות הנוי לפני שנה שנתיים לא היה המצב מגיע לרמת בושה ציבורית. אבל איפה הספורטאים של תמול-ששום? מי שמסתכל על הגדר ההרוסה של מגרש הכדורסל, - וגם אורחינו המשלמים מגיעים לשם - מרגיש שעם קצת עבודה ניתן לתקן את הנזק. וזה לא יעלה הרבה כסף.

* לא כל אחד אוהב מוסיקה מזרח אירופאית - מוסיקה של הכליזמרים - אבל תמיד לחוש את ה-אווירה המיוחדת של המוני עם ישראל המצטופפים בצפת במשך שלושה ימים לזלול ולשמוע; לזלול ולטייל, לזלול ולענטז, לזלול ולזלול. הכל באווירה רגועה: חילוניים ודתיים, עירוניים וקבוצניקים. פסטיבל בלי מתח. והמוסיקה - לפעמים קיט שית ולפעמים מרוממת, לפעמים סנט-מינטלית מדי ולפעמים עצובה עד דמעות. חבל שלא הייתם.

* גמרנו עם ברצלונה מבלי שאף משפחה הגיעה לסף גרושין. זה מראה עד כמה חברתנו חסונה. אמרנו לכם שזה יום של קטנות.

שבת שלום

אריק

עדיין בטיול המודרך בבריטיש קולומביה -

ביקרנו ב-"תחנת סחר/מכר" משוחזרת להפליא. (אולי נוכל לעשות משהו כזה במנסורה...). בניגוד למה שקרה בארצות הברית, הצליחו הכובשים האירופאיים להמנע ממלחמה, יצרו יחסים טובים עם האינדיאנים ועבור סחורה שהביאו מאירופה הצליחו לקבל פרוות וכו'. גם עכשיו יש עדיין חוות שמגדלות חיות לפרווה - אבל בעקבות מאבקם של חוגי שמירת הטבע, יורד הביקוש למעילי פרווה.

"זוהי ארץ דגי הסלמון - והרבה אנשים עוסקים בדיג. מוכרים את הסלמון בכל הצורות - מעושן וטרי. מאוד טעים. אוכלים גם הרבה צדפים וכו' שאני לא אוכלת."

"המשכנו בשייט עד שהגענו לויקטוריה. שם יש גינה בוטנית נהדרת שנשתלה בזמנה על ידי זוג של אנשי בוטניקה, והבנים והנכדים המשיכו לפתח אותה. אתה הולך בשבילים ואומר "לא ייתכן אדום כזה או סגול כזה או ורוד כזה". יש גינה יפנית, גינה תלויה, גינה איטלקית, גינה שקועה, גינת ורדים נהדרת. בלינו שם שש שעות, וזה לא היה מספיק."

ואז חזרו לונקובר - "עיר נהדרת, מקסימה, היער שמסובב אותה נוגע ממש בבתי העיר" - ומשם, אחרי ביקור בבית הכנסת המקומי בשבת, טסו לאוסטרליה.

בהוואי - כבר ניחשתם - היה עיקוב של שש שעות, שבילו בשכיבה על המעילים על הרצפה, כי לא היו סידורים לנוסעים עוברים - ואז הגיעו בשלום.

"הגענו לסידני, אוסטרליה, ביום שהגיעו גם תוצאות הבחירות. לא יכולתי להאמין! אנשי "הבונים" שמחו, אבל בקהילה היו גם כאלה שלא כל כך.

סידני השתנתה. תמיד היתה עיר גדולה, אבל עכשיו יש ממש קלוסטרופוביה כשהולכים בין גורדי השחקים ומסתכלים למעלה ולא רואים את הסוף. הרחובות הצרים של העבר הפכו לרחובות מדרחוב.

יש גם גינה סינית חדשה מאוד יפה - תרומת הממשלה הסינית. המגדלור עדיין עומד על תלו וגם הגשר המפורסם. אתם רואים שהתנהגתי כמו כל התיירים, ובאמת לא הרגשתי הרגשת בית. אני שייכת למקום אחר."

ואז שברה את היד, כאמור בתחילת הדברים, וטסה למלבורן. שם בילתה שלוש שנים בשליחות - יש הרבה חברים - זה כבר דבר אחר. בין החניכים לשעבר יש שפע של רופאים, ופיזיותרפיסטים, כך שמיד קיבלה טיפול מסור.

"פעם אוסטרליה היתה ארץ פרובינציאלית, אבל גם כאן יש עכשיו שילוב אתני. יש ויטנמים, יוונים, ועוד. כל קהילה שומרת על התרבות, המנהגים, האוכל שלה."

לקהילה היהודית יש שידורים (באנגלית, יידיש ועברית) והם ביקשו מבטי להתראיין. בטי סיפרה - פעם באנגלית ופעם בעברית - על הקיבוץ, על הארץ. "מקווה שלא ביישתי אתכם" היא אומרת. השידורים התנהלו דרך הטלפון.

ואז פנו אליה גם מהמקומון היהודי - Melbourne Jewish News - ושם התנהל ראיון ממש, פנים אל פנים. "הלכתי לספריית לפני זה". בראיון זה שוב שאלו על הקיבוץ, ובטי נענתה ברצון. בין היתר סיפרה כמובן על "פרויקט הירדן"

- כשתקראו שורות אלה בטי כבר תימצא אצל האחות באנגליה.

והרי הסיום: "מזל טוב לבני המצווה, לזוגות הצעירים החדשים ולנולדים החדשים. אני כבר מתה לראות את הבנים והנכדים. אגיע הביתה בתחילת ספטמבר."

צוות ט'ו באב

1. הקבוצים המייצרים את מוצרי הקוסמטיקה "אהבה" הם מצפה שלם ועין-גדי.
 2. הזוג הנשוי הכי הרבה שנים בקבוץ הוא חוה ואמיל פרנק (61 שנים)
 3. אלת האהבה והיופי הרומית היא: ונוס (לידיעתכם: אפרודיטה היא אלת האהבה והיופי היוונית).
 4. "אומרים אהבה יש בעולם/מה זאת אהבה" נכתב ע"י ביאליק (להכניסני תחת כנפיק')
 5. המשפחה בקבוץ הכוללת שמות שני נאהבים ממגילה בתנ"ך היא משפחת נאי: רות ובוועז היו נאהבים במגילת רות.
 6. השחקנית ששחקה את סקרלט אוהרה בסרט: "חלף עם הרוח" היא ויואן לי.
 7. השנה עם הכי הרבה חתונות בכפר הנשיא, היתה 1982; 10 חתונות.
 8. להנרי השמיני היו 6 (שש) נשים.
 9. בכפר הנשיא התחתנו 4 (ארבעה) זוגות אחים בחתונה כפולה: נורית אורן ואורי גולן - שלומית ליפשיץ ויהודה עדר - גדעון לוי ודינה הוניג - משה גרשמן ועמליה נוי
 10. SOMETHING OLD, SOMETHING NEW, SOMETHING BORROWED, SOMETHING BLUE.
 11. בעלה, שחקן הבייסבול של מרלין מונרו היה ג'ו דימג'יו
כמו בשירים של סיימון וגרפינקל "WERE HAVE YOU GONE JOE DIMAGGIO"
(מתוך: "MRS. ROBINSON")
 12. הלהקה תשרה את השיר: "ALL YOU NEED IS LOVE" היא; - "החיפושיות"
- שני הזוכים המאושרים שידעו את כל התשובות הם: רותי עמית, והלן לויז (בשם אייבז, נעמי ובני, תמר ואריה, שולמית וג'וני)

מועצה אזורית הגליל העליון

דאר נע הגליל העליון 10200 טל. 06-945611 פקס. 06-945637

אינג' עירית שפרברג
משרד התחבורה
המפקח על התחבורה
מחוזות חיפה והצפון
רח' יפו 121 ת.ד. 9794
חיפה מיקוד 31097

הנידון: תחנת אגד - איסוף והורדת נוסעים לכוון צפון, בצומת כפר הנשיא.

בשעה טובה בוצע ע"י מ.ע.צ. מפרץ המיועד לתחנה הנ"ל. עתה, כהשלמת המשימה, יש לאשר תחנת "אגד" בהתאם לנידון. תחנה זו באה על מנת להקטין את הסיכון הכרוך בחציית הכביש (לפחות לחלק מהנוסעים), ואי לכך נא ראי זאת כדחוף ביותר. אודה על טיפולך המהיר!

בברכה
ראובן אריאל
מנכ"ל המועצה

מועצה אזורית הגליל העליון

ספור האהבה מהמתולוגיה היוונית - "ארוס ופסיכי"

פסיכי היתה בת מלך, יפה כאלה. כל כך יפה, שיופיה עלה על זה של אפרודיטה אלת האהבה והיופי, עד שזו קנאה בה. בקנאתה, קראה לעזרתו של ארוס בנה, הוא קופידון אל האהבה. היא שלחה את ארוס לגרום לפסיכי להתאהב ביצור הכי נתעב בעולם, אלא שהיפך היה, ארוס שראה אותה, מיד התאהב בה בעצמו. למרות יופיה, לא הצליחה פסיכי להינשא, ואביה הלך להיוועץ באורקל. זה אמר לו לקשור את פסיכי לצוק סלע בבגדי אבל והיא תמתין עד שיקחה נחש אימתני ומכונף, החזק מהאלים. כך אכן עשה, ופסיכי המתינה בבידודות עד שבאה זְפִיר - הרוח הנעימה מכולן ונשאה אותה לארמון מפואר. פסיכי נכנסה לארמון ושם נהנתה מהפאר ושפע האוכל. במשך היום ארחו לה לחברה קולות נעימים ובלילה היה בא בעלה, אלא שמעולם לא זכתה לראותו. לילה אחד אמר לה בעלה האוהב, שבקרוב יבואו אחיותיה, אך אל לה להראות אליהן, למרות שתתאבלנה על אבדנה. כאשר באו האחיות בכתה פסיכי מאד ובעלה נעתר לבקשתה לראות את אחיותיה, אך בתנאי שלא תכנע לשכנועיהן לחשוף את זהותו. כאשר פסיכי נראה בפני אחיותיה הן שמחו ובאו איתה לארמון. בארמון הן נהנו מהשפע וקנאתן החלה מקננת בהן. הן החליטו לקשור קשר נגדה, שכנעוה לגלות מיהו בעלה, וב- אישון לילה לבוא עם מנורה ולדקור אותו בסכין, כי היו בטוחות שנחש אימתני הוא. ואכן כך עשתה פסיכי, אלא כשהאירה עליו בלילה, ראתה את העלם הכי יפה בעולם, ששכב במיטתה, הלא הוא ארוס. מרוב בהלה ובושה, נטפה שעווה מהנר על כתפו והוא התעורר. מיד הבין מה קרה וברח. במנוסתו, מתוך החשיכה, גילה לפסיכי מי הוא, ושעתה נפרדו לעולם. בו ברגע החליטה פסיכי לבקש אותו עד סוף ימיה. היא פנתה לעזרת האלים, אך הם לא נענו לה, עד שלבסוף החליטה לפנות לאפרודיטה בעצמה. אפרודיטה, בינתיים כלאה את בנה כשגילתה מה קרה לו, והסכימה לבקשתה של פסיכי להיות לה לאמה. בעבודתה שלחה אותה למשימות קשות כמו הבאת מים שחורים מהנהר המסוכן - "בסטיכוס", אלא שכל פעם עמדה במשימה, עד שבמשימה האחרונה בקשה אפרודיטה שפסיכי תביא לה יופי בקופסא מפרספונה - מלכת השאול. פסיכי עברה את כל התלאות דרך נהר המוות, השיגה את הקופסא, אך בדרך חזרה לא יכלה להתאפק ופתחה את הקופסא, כי ידעה שיופיה בלה בעבדות. בו ברגע נפלה עליה תרדמה וארוס הופיע לפניה, כי את האהבה אין לכלוא. הוא ציווה עליה להביא את הקופסה לאמו ובינתיים הלך אל זאוס מלך האלים, כדי לבקש את עזרתו. זאוס נענה לו והכריז על נשואיהם של ארוס ופסיכי, ולכלה נתן מעמד של אלה. ומאז נישואין מאושרים אלה, אי-אפשר להפריד בין ארוס - האהבה ופסיכי - הנפש, כי הם יהיו קשורים זה לזה תמיד.

בחירה פומבית מבזק חדשות מהפך

בעקבות הקפאת ההתנחלויות הוולט על מספר צעדים נוספים

שימחישו לכולם שיש כאן משלה רצינית" אשר עוד תוכיח

לכולם ש הוא אמיתי ומוחלט. "הכל ישתנה - ומיד !!! "

אלפי דונמים מעמק החולה יוצפו מחדש

בקרוב:

תוכנית סודית במשרד הקליטה: כל העולים הבלתי ליגלים שעלו לפני קום המדינה יוחזרו לארצות מוצאם רה"מ ייצא לאנגליה כדי להסדיר מחדש את המצור והגירוש

תוכנית סודית במשרד החקלאות: ייסתם ויפורק המוביל הארצי.

תוכנית סודית במשרד החינוך: אסור יותר לומר: ש ט ח י ס ! אמור מהיום אזורי המדינה שבדרך... מגורמים המקורבים להנהלת המשרד נמסר שנשקלת ההצעה לפתוח בהליכי משמעת והדחה נגד יוסף טרומפלדור וחבריו...

דובר הממשלה ציין עם זאת שהממשלה הזאת היא רק בתחילת דרכה, ולכן יש לצפות לצעדים נוספים בדרך

מהפך אל...

MAZAL TOV

HAPPY BIRTHDAY

- 23.8. Ariella Hadar
Dean Yaron (grandson - Ruthie Marks)
Yuval Dadosh
- 24.8. Eiran Primost
Ayall Golan
Hadassa Nymark (granddaughter)
- 25.8. Tal Barak (granddaughter - Mendzigurski)
- 26.8. Elad Farchi (Grandson - Waterman)
- 27.8. Blanche Levy
Yinon Agam
Ari Talberg
Nir Kolkar (grandson - Hadar)
- 29.8. Rinah Lopov
Karen Jackson

HAPPY ANNIVERSARY

A DAUGHTER WAS BORN -
MAZAL TOV to the parents: Adam & Anat
The grandparents - Gilah & Max
and all the family.

- Tamar & Mickey Harman 23.8.
- Aviva & Eric Linton 26.8.
- Ilse & Adam Ben-Chanoch 27.8.
- Leoni & Rami Golan
- Ayelet & Avner Mendzigurski 28.8.

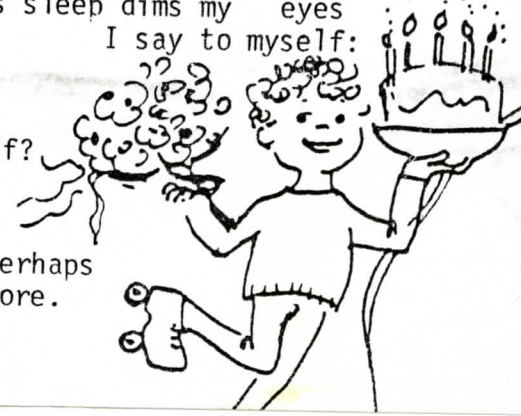
HOW DO I KNOW? (contributed by Manny Packer)

How do I know my youth is all spent?
Well, my get up and go has got up and went.
But in spite of it all I'm able to gain
When I think of where my get up has been.
Old age is golden, so I've heard said,
But sometimes I wonder when I get into bed,

With my ear in a drawer and my teeth
in a cup,
My eyes on the table until I wake up,
As sleep dims my eyes
I say to myself:

Is there anything else I
should lay on the shelf?

But I'm happy to say as I
close the door -
My friends are the same; perhaps
even more.
(contd. overleaf)

אולם "מופת" - קרית שמונה - 22.8.92 אולם ע"ש דדו - כפר-הנשיא 24.8.92

"LES HURTELOUPS" - "לס הורטלו"

חבורת הזמר "לס הורטלו" (Les HurteLOups) נוסדה בשנת 1985 בעיירה לואזי (Loisy), ליד נהר מוזל (Moselle).
חברים בה כ- 70 איש (נגנים וזמרים), הבימוי, כוריאוגרפיה, תפאורה הם פרי ידם של החבורה. (לארץ הגיעו רק 40 איש).
בתוכנית מוגשים שירים של משוררים ומלחינים צרפתיים בני זמננו.
ב- 1988 הם הופיעו בתוכנית ה- 100 באיזור לורן (Lorraine) שבצפון צרפת מתחילים להופיע גם מחוץ לצרפת, כך שבעבור שנה הם מוזמנים על ידי ממשלת פולין להופיע באיזור Wroclaw ולפני שנה הם אירחו את חברי "מקהלת הגליל העליון", בפסטיבל הבינלאומי בעיר ננסי (Nancy).
נוצרו קשרים הדוקים בין שתי הקבוצות ועוד באותם ימים הם הוזמנו לבקר בארץ, והנה הם כאן לפנינו. נקבל אותם בידידות ולבביות.

תוכנית: (הזכות לשינויים שמורה)

מילים ומוסיקה:
Michel Schwingrouber

Nous V'la' - הנה אנחנו

אל תשאל אותי מהיכן אני בא, אני כאן.
הנה אנחנו כאן עם אלפי פזמונים בלב.
אנחנו של היום ושל מחר.
למחר נשמור את הפרידה.
קחי אותי מעבר לגבולות
לשכוח את הקירות האפורים
אך תתכונני. הכיני את המזוודות.
סגרי את השער, אנו מפליגים.

מילים ומוסיקה:
Michel Fugain
עבוד: J.C Oudot

Broadway - ברודוואי

לנחות עם הליקופטר על הגגות של Pan-Am
מעלית מורידה אותנו אל לב Manhattan - שדרה חמישית
מונית צהובה - \$3 ל: Time Square כדי להגיע למלכות
עסקי המופעים והאורות
הנה זה Broadway!
מתחת לעינו של שוטר אירי זונה פורטוריקנית נכנסת למסעדה
צרפתית ואוכלת מזון איטלקי.
בסמטה ללא מוצא מעשנים קולומביאנית כובס סיני מגהץ צווארונים
אנגליים. אין זרים!
אנחנו ב- Broadway יושבים במרפסת בגובה שמיים ומסתכלים על הנמלים.
נערות ה"גו-גו" רוקדות על דלפק הבר.
"העליזים" קוראים ללקוח, צעיר מת על המדרכה, ה"פושר" שלו
מסתלק, ילדה קטנה היא הקורבן הממתין לציפור טרף.
צומת ללא כיוון. שמים וגיהנום. זה Broadway!

מילים ומוסיקה:
HERVE' CHRISTIANI
עבוד: S.C OUDOT

Futures Legendes - אגדות העתיד

הילדים שלנו עדיין משחקים בחצר,
אך לא כפי שאנו שחקנו...
לא תראה אותם משחקים בקלאס,
או בחישוק מתגלגל...
הם עסוקים ברובוטים וחלליות שורקות.
לו יכולתי להזמין אותך לעוף איתי
לשמים במרכבה מקושטת פרחים לעולם
אגדות העתיד... שם היתה מוסיקה אחרת,
בקצב שונה ומרגש: שם ידברו בשפה אחרת
ונראה, לפי שרידי המבצרים, שהיו כאן מלחמות.

מילים ומוסיקה:
ALAIN SOUCHON
עבוד: S.C OUDOT

Sasseoir par terre - להתישב על הארץ

החיים הם כמו אוטוסטרדה...
מתקדמים בהם במהירות מטורפת,
כשכל הזמן בודקים במראה האחורית
מי רודף אחרינו. אין זמן למנוחה,
שכחנו איך להפעיל את הרגשות,
ישנה הרגשה כללית של סחרור.
אז אל תתפלאו אם תראו אותי
יום אחד מתישב סתם כך על המדרכה הקרובה.

מילים: Michel Schwingrouber
מוסיקה: Tradition

Au nom du King - בשם המלך
(שיר כושי) בעולם כולם בוכים
וחורטים את שם האלוהים.

מילים: Michel Schwingrouber
מוסיקה: " "

IL est mort le piano - מות הפסנתר
הפסנתר הורג את המוסיקה
ומיבש את האוקיינוס וכל עולם משתנה.

מילים ומוסיקה: Michel Fugain
עבוד: Pierre Huwiler

J'irai chanter - ובכל זאת אני שר
כל כך הרבה גשם יש בעננים,
כל כך הרבה אפר על האדמה
כל כך הרבה צעקות ומסרים נזרקים
אל הים בבקבוקים
ובכל זאת אני שר את שירי.
אשיר את שירי לחולים,
אשיר אותו לחייל שנופל על ברכיו במהומת הקרב,
השגעון והפחד.
כל כך הרבה מילים, כל כך הרבה נאומים
וכל כך הרבה בתי חולים בלי עזרה
כל כך הרבה מטוסי קרב בשמים
ובכל זאת אני שר את שירי.
אשיר את שירי לסנוניות, לעורבים
לפסלים ולשיש שעל הקברים.
כל הדברים כבר נאמרו אבל אין שומע
איך אפשר לכתוב מנגינות בים הזמן האבוד הזה?
ובכל זאת אני שר את שירי כמו ילד שבורח
על עפיפון ניר.
אשיר את שירי ליונים שעפות בעולם כולו.

מילים: Alain Souchon
מוסיקה: Laurent Voulzy
עבוד: Norbert Ott

Poulailler Song - שיר הלול
רקור התרנגולות בלול
דומה לקשקוש האנשים.

מילים ומוסיקה:
Robert Marcy

La queue du chat - הזנב של החתול

כל הנאספים מרוכזים בחדר בשעת הסיאנס.
פתאום נשמעת מין נשיפה והשולחן זז! כולם
מתחילים לרעוד ואשה אחת אומרת בחרדה: יש מין צל
על הקיר! מחכים לרוח שתעלה והנה היא דופקת.
אבל המדיום מצהיר: זה רק קצה הזנב של החתול
שמחשמל אותנו!

מילים: Yves Duteuil
מוסיקה: Jean Claude Oudot

La lanque de chez nous - השפה שלנו

זו שפה יפה ובה מילים מפוארות.
היא נושאת את ההסטוריה שלנו אפילו המבטא
מלא מוסיקה, ריח תבלינים, גבינות עזים ולחם חי.

מילים ומוסיקה: Les Frères
Jacques

Béton armé - בטון מזוין -
שיר אנטי מלחמתי.

La puce et Le pianiste - החפושית והפסנתרן

מילים: Yves Duteuil
מוסיקה: Norbert Ott

היה היתה פעם חפושית שגרה על פסנתר -
באמצע הקונצרט, נבהלה מאוד הזרקוקים,
התחילה לרוץ על הקלידים ועקצה את הפסנתרן.
ידו רעדה, הוא יצא מהקצב והתחיל לנגן יותר ויותר מהר -
וככה נולד הג'ז!

מילים: Jeanne Mas
מוסיקה: R. Musumarra
et R. Zaneli
עבוד: Michel Schwingrouber

L'enfant - הילד

ילד בודד הולך ברחובות אחרי הלחמה.
הכל ריק ושומם והוא מחפש אהבה.

מילים: Boris Vian
מוסיקה: Alain Goragaer

Fais-moi mal Johnny - הכאיב לי ג'וני

שיר על בחור שלומיאל'י שמוזמן לביתה
של בחורה המאוהבת בו, וכאשר הוא
מוריד את... גרביו היא כבר מדמינת
לעצמה שהוא כבר איתה במיטה ואז...
(שיר הומוריסטי ומצונזר)

מילים: M. Le Forestier
מוסיקה: M. Le Forestier
et J.P. Sabar
עבוד: J.C. Oudot

Ne'quelque part - נולד באיזשהו מקום

לא בוחרים את ההורים
לא בוחרים את המשפחה
כל אחד שנולד זה מקרה
לא נולדים שווים
ולא דומים אחד לשני

מילים: Brice Homs
מוסיקה: Michel Fugain
עבוד: J.C. Oudot

Saute - קפוצ

לצאת מהמשרד כדי לשכוח
את השיגרה, יש משהו אחר לעשות:
קפוצ, קפוצ, הגיד להם שאתה חי
קפוצ, קפוצ בלי ליפול על הברכיים...